

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Szenes Györgyné ügyvéd, valamint Dr. Nagy Gergely Tamás ügyvéd által képviselt **felperesnek**, a dr. Bárdos Péter ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 35.G.310.273/1997. szám alatt indult és a Fővárosi Bíróság 2.Gf.75.879/2006/8. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 2. Gf. 75.879/2006/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 34.270 (Harmincnégyezer-kettőszázhetven) forint felülvizsgálati perköltséget, és az államnak az adóhatóság felhívására 68.540 (Hatvannyolcezer-ötszáznegyven) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek 1991-ben határozott időtartamú megbízási szerződést kötöttek, amelyben a felperes biztosítás-közvetítési, állományvédelmi és egyéb feladatok ellátását vállalta az alperes részére. Az alperes tulajdonosa és ügyvezetője - 1996. tavaszán tájékoztatta többek között a felperest a cég görögországi működésének beindításáról, majd a felperessel megállapodtak abban,

hogy a felperes a görögországi cégalapításban is részt vesz. Az alperes ügyvezetője vállalta a felperes görögországi tevékenységének oly módon való támogatását, hogy egy évig a megbízási szerződést annak ellenére sem szünteti meg, hogy a felperes Magyarországon nem tevékenykedik, továbbá vállalta a magyarországi csoport után járó jutalék összegének folyósítását a felperes görögországi tartózkodásának idejére, végül ígéretet tett arra, hogy az egy év eltelte utáni visszatelepülésekor elért pozícióját megtarthatja, a csoportját visszakapja. A felperes 1996. szeptemberében kitelepült Görögországba és megkötötte a szerződést a görög I-vel. A felperes 1997. márciusáig megkapta az alperestől a jutalékát, majd 1997. áprilisában Magyarországra visszaköltözött és az alperessel fennállt jogviszonya ezt követően megszűnt.

A felperes a keresetében szerződésszegés címén 3,380.000 Ft biztatási kár címén 2,600.000 Ft, mindösszesen 5,980.000 Ft kártérítés, ennek 1997. április 1-jétől járó kamatai és a perköltségek megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 35.G.310.273/1997/129. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 4,676.372 Ft-ot, ennek 1997. április 1-jétől járó késedelmi kamatát, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A Fővárosi Bíróság mindkét peres fél által benyújtott fellebbezés folytán hozott 2.Gf.75.879/2006/8. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, az alperest terhelő marasztalás összegét 3,533.992 Ft-ra és annak kamataira leszállította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 27.720 Ft első- másodfokú együttes perköltséget, az államnak pedig a felperes 204.770 Ft első fokú és 101.400 Ft másodfokú, az alperes pedig 213.130 Ft első fokú eljárási illetéket.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság 35.G.310.273/1997/129. szám alatt kelt ítélete ellen az alperes a törvényes határidőn belül "fellebbezés" megnevezésű iratot nyújtott be indokolás nélkül és a részletes indokolás előterjesztésére további 8 napos határidő engedélyezését kérte. A fellebbezés nem felelt meg a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, miután nem tartalmazta, hogy az alperes a megtámadott ítéletet mennyiben és milyen okból sérelmezi, így a fellebbezés elbírálásra alkalmatlan volt, amelyet az elsőfokú bíróságnak érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania. Ennek hiányában a Pp. 240. §-ának (1)

bekezdése alapján a másodfokú bíróságnak kellett volna határoznia a fellebbezés elutasításáról.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

-.-.-

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 235. §-ának (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. Tény, hogy az alperes által benyújtott fellebbezés nem felelt meg a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételeknek. A Pp. 235. §-ának (2) bekezdése értelmében ilyen esetben, - avagy ha a fellebbezés más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul - a Pp. 95. §-ában foglalt rendelkezések kerülnek alkalmazásra. A Pp. 95. §-ának (2) bekezdése szerint ha a beadvány (fellebbezés) nem felel meg a törvény rendelkezéseinek vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul az elnök a beadványt rövid határidő tűzésével a hiányok megjelölése mellett pótlás végett a félnek visszaadja és egyben figyelmezteti, hogy ha a beadványt újból hiányosan adja be, a bíróság el fogja utasítani, illetőleg hiányos tartalma szerint fogja elintézni. A bíróság tehát a fenti jogszabályhelyek értelmében a fellebbezést anélkül nem utasíthatja el, hogy a felet a hiányok pótlására fel nem hívta volna. A Pp. 95. §-a alapján a hiánypótlásra engedett határidő un. bírói határidő, annak időtartamát a bíróság belátása szerint határozza meg és hivatalból vagy kérelemre meg is hosszabbítható. A kialakult bírói gyakorlat szerint a beadvány az esetben sem utasítható el, ha a hiánypótlásra felhívó végzésben engedélyezett határidő ugyan már lejárt, de az elutasító végzés meghozataláig a fél a hiányokat pótolja. A hiányok tehát mindaddig pótolhatók, amíg a bíróság a mulasztás jogkövetkezményeit le nem vonta.

A perbeli esetben az alperes a hiányok pótlására 8 napos határidő biztosítását kérte. A bíróság az alperest hiánypótlásra nem hívta fel, de a kért határidőben az alperes a fellebbezés hiányait önként pótolta. Nem sértett jogszabályt ezért az elsőfokú bíróság azzal, hogy a fellebbezést annak hiányos volta miatt nem utasította el, a másodfokú bíróság pedig azzal, hogy az indokolással kiegészített fellebbezést érdemben bírálta el, mert a Pp. 95. § (5) bekezdése értelmében hiánypótlás után a fellebbezést úgy kellett tekinteni, mintha már eredetileg is helyesen adták volna be.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 2.Gf.75.879/2006/8. számú ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. Az alperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a/ pontja és (5) bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 64. §-a alapján alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) bekezdése szerint a felperes köteles az államnak az adóhatóság felhívására megtéríteni.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2008.február 12.

Salamonné Dr. Solymosi Ibolya s.k. a tanács elnöke, Gyöngyösiné Dr. Gyügyei Klára s.k. előadó bíró, Dr. Lőrincz Györgyné s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok
(Pné)